

Езоп

е легендарен древногръцки баснописец, живял в периода около 620 – 560 г. пр.н.е. ([преди новата ера](#) – преди Христа, [преди годината, в която е роден Исус Христос](#)).

Според античните сведения Езоп е роден в Месемврия (днешен град Несебър) около 620 г. пр.н.е. и е от тракийски произход.

Езоп е бил освободен роб. След като е пуснат на свобода, живее в Лидия, в двореца на цар Крез, чието доверие печели. Езоп е убит от делфийските жреци заради осмиване на боговете.

По-късно името му се превръща в символ. Неговите произведения се предават от уста на уста, а през III в. пр.н.е. са записани от Деметрий Фалерски.

Басните на Езоп са преведени (често преработени) на много езици по света, в това число – на френски и руски, от прочутите баснописци Лафонтен и Иван Крилов.

Ето няколко гениални цитата за живота от Езоп:

„Благодарностите са признак на благородство на душата.”

***

„Една лястовичка пролет не прави.”

***

„Истинският приятел се познава в нещастieto.”

***

„Към страшното също може да се привикне.”

***

„Не винаги ще бъде лято.”

***

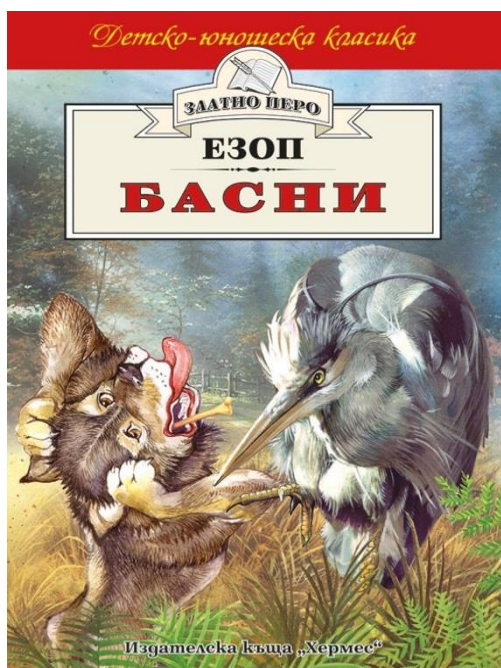
„Не се притеснявайте да се учите в зряла възраст: по-добре е да се научите късно, отколкото никога.”

Всички цитати може да прочетете на:

<https://www.manager.bg>

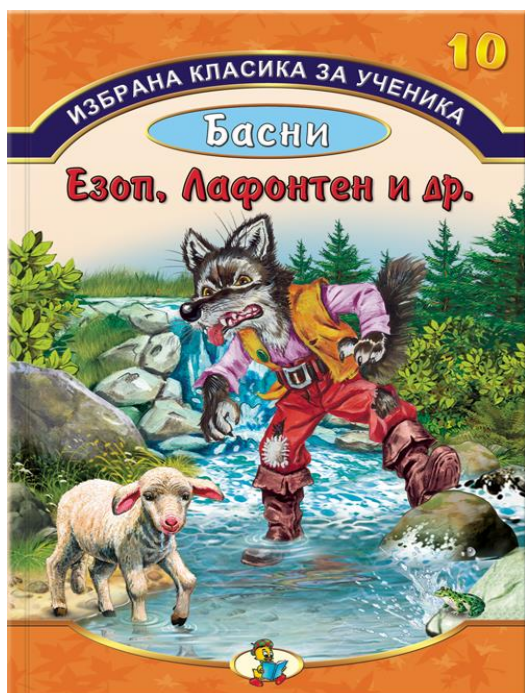
Близо 2500 г. името на един древногръцки роб е още живо и ще продължава да живее. Защото този бележит човек е изобразил живота майсторски в прочутите свои басни, поучаващи и вдъхновяващи дори в съвременната техническа епоха.

Издание „Диаскоп“ ще публикува биографията на Езоп, написана от друг именит баснописец – французина Жан дьо Лафонтен. Според него Езоп се е родил във Фригийския град Амортиум през 57 олимпиада (около 200 г. след основаване на Рим и 500 г. преди Христа). Трудно е да се каже, дали е трябвало да благодари на съдбата или да се оплаква от нея за това, че след като го надарила с голямо остроумие, създала го уродлив и с грозно лице, едва приличащ на човек, лишила го дори от способността да говори. С тези недостатъци той и да не се бе родил роб, лесно е можел да стане такъв. Духът му, обаче, бил винаги свободен и независим от злата му съдба.

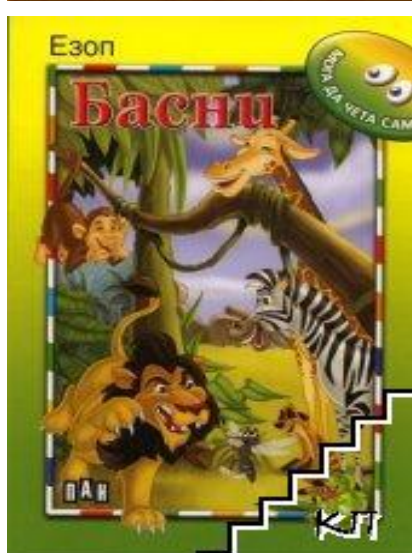

Първият му господар го пращал да оре нивите му, било за това, че го смятал неспособен за друга работа, било да махне от очите си толкова неприятното създание.

Един ден господарят отишъл на чифлика си и получил от един селянин смокини, които му се видели тъй хубави, че заповядал на своя ключар Агатопус да ги прибере и да му ги поднесе след баня. В това време Езоп се случил по работа в къщата. Агатопус използвал Езоповото идване и като изял с другари смокините, обвинил за това Езоп, когото считал за неспособен да се оправдае; защото последният заеквал и имал вид на малоумен. Наказанията, които през онова време налагали на робите, били много жестоки и престъплението трябвало да се изкупи много скъпо. Горкият Езоп се хвърлил при краката на господаря си и с най-голяма мъка дал да се разбере, че го моли наказанието да бъде отложено за няколко минути. След като му била разрешена тази милост, той донесъл хладка вода, изпил я в присъствието на господаря си, бръкнал с пръсти в устата си и я повърнал чиста без никакви примеси в нея. Като се оправдал по този начин, дал знак и другите да направят същото. Всички останали учудени, защото никой не вярвал, че от Езоп можело да произлезе такова нещо. Агатопус и приятелите му не показали почудата. Те изпили водата като него, бръкнали в устата си, но гледали да не бръкат дълбоко. Водата обаче произвела своето действие и направила да се появят

смокините, несмлени и алени. Така Езоп се спасил, а обвинителите му били двойно наказани за тяхното лакомство и лошевина.

Източници:

Текст – <https://bg.wikipedia.org/wiki/Езоп>

<http://www.diaskop-comics.com>

Изображения – <https://hermesbooks.com>

<http://zlatnoto-pate.bg>

<https://knizhen-pazar.net>

Изготвила: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“.

Провери и редактира: Диляна Гаджева – ментор по проекта.